

РЕШЕНИЕ

№ 2245

гр. София, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1374** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Р. С. С., срещу Решение без номер от 30.11.2023 г., постановено по НАХД № 8733/2023 г. на СРС, НО, 11 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-007632/10.05.2023 г., издадено от началник сектор в СДВР-ОПП, с което на лицето наложена глоба в размер на 100 лв., на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е немотивирано, незаконосъобразно и постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се то да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуалния си представител поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът по касация в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от

фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 31.03.2023 г., около 09:25 ч., С. управлявал лек автомобил А. А5, ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица]от [улица]към метростанция „А. Ал. Т. - Б.". В района на магазин „Хит“ С. преминал през кръстовище при червена сигнализация на светофара, в резултат на което бил спрял за проверка от полицейски служители.Бил съставен АУАН бл. № 411082/31.03.2023 г.

След запознаване с преписката от началник сектор в СДВР-ОПП било издадено процесното НП № 23-4332-007632/10.05.2023 г. за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП. За да потвърди НП, Районният съд е приел, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, както и че посоченото нарушение е безспорно установено. Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Правилен е изводът на СРС, че касаторът безспорно е осъществил състава на нарушение по чл. 6, т. 1 от ЗДвП, като не се е съобразил със светлинните сигнали на светофарната уредба, функционираща на кръстовището, през което е преминал.

Неоснователни са направените с касационната жалба възражения, че СРС не е събрал всички относими доказателства, относно местоположението на извършеното нарушение. В производството пред СРС е изслушана съдебно-автотехническа експертиза, която установява точното местоизвършване на нарушението, както и че на посоченото място, съвпадащо с отразеното в НП, има видимост към светофарната уредба.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените актове имат доказателствена сила до доказване на противното. В тежест на санкционираното лице е да обори презумптивната доказателствена сила на АУАН. Доказателства които да оборят тези изводи не са представени нито в производството пред СРС, нито в настоящото касационно производство.

Правилен е определен и размерът на наложената глоба, съгласно чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП, същият е 100 лв., какъвто е и определеният от административнонаказващия орган.

С оглед изложеното решението на СРС е валидно, допустимо и правилно и следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение без номер от 30.11.2023 г., постановено по НАХД № 8733/2023 г. на СРС, НО, 11 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.